

Tajemství

Motýli do výše hor odletí,
křídly malují obrazy,
zří tváře,
jak nebem jdou.

Srdce Země bije v tichu,
naslouchá vodám podzemním.
Ve vodopádu ticha a smíchu,
ve vlnách žalu i květu život plul.
spěl od srdce ke hvězdám.

Pluje, pluje srdce
za bouře i slunce,
zří čas
a jeden život s druhým
chce si rozumět.

Zřeli motýli, že srdce má tvar hvězdy,
zřeli ji jako sami sebe,
domů jdou cesty,
pohár po okraj se naplnil
a otevřely se brány.